

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз ОК 5/2018
25.01.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Мирољуба Томића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Марином Пандуровић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Миће Николића, због кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346. став 5. у вези става 2. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Миће Николића и др., адвоката Славка Берћана, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду – Посебно одељење Пои-По1 1/13 од 10.10.2017. године и Пои-По1 1/13 – Кв-По1 559/17 од 21.11.2017. године, у седници већа одржаној 25.01.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Миће Николића, адвоката Славка Берћана, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду – Посебно одељење Пои-По1 1/13 од 10.10.2017. године и Пои-По1 1/13 - Кв-По1 559/17 од 21.11.2017. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду – Посебно одељење Пои-По1 1/13 од 10.10.2017. године, према окривљеном Мићи Николићу, према трећем лицу АА и према трећем лицу ББ, продужено је привремено одузимање имовине проистекле из кривичног дела, одређено решењем Вишег суда у Београду - Посебно одељење, Пои-По1 1/13 од 09.04.2013. године, преиначено решењем Вишег суда у Београду-Посебно одељење Пои-По1 1/13 (Кв-По1 57/14) од 19.02.2014. године, а до коначне одлуке суда о евентуалном трајном одузимању предметних непокретности, с тим што је одређено да до подношења захтева за трајно одузимање имовине, суд најмање једном годишње по службеној дужности преиспитује одлуку о привременом одузимању имовине проистекле из кривичног дела.

Решењем Вишег суда у Београду – Посебно одељење Пои-По1 1/13 – Кв-По1 559/17 од 21.11.2017. године, одбијене су као неосноване, жалба браниоца окривљеног Миће Николића, адвоката Јовице Ковачевића и жалба браниоца окривљеног Миће Николића и пуномоћника трећих лица, адвоката Славка

Берћана, изјављене против решења Вишег суда у Београду – Посебно одељење Пои-По1 1/13 од 10.10.2017. године.

Против наведеног правноснажног решења Вишег суда у Београду – Посебно одељење Пои-По1 1/13 – Кв-По1 559/17 од 21.11.2017. године, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Миће Николића и истовремено пуномоћник трећих лица: АА и ББ, адвокат Славко Берћан, у смислу члана 485. став 4. ЗКП, а због повреде закона из члана 441. став 3. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, „преиначи побијано решење и укине га у делу привременог одузимања непокретности“, таксативно наведених у предлогу захтева за заштиту законитости. Међутим, из образложења захтева, очигледно произилази да је исти поднет и против правноснажног решења Вишег суда у Београду- Посебно одељење Пои-По1 1/13 од 10.10.2017. године.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Бранилац окривљеног Миће Николића, у уводу захтева за заштиту законитости истиче повреду закона из члана 441. став 3. ЗКП, а у образложењу захтева изричито наводи да је „суд приликом доношења побијаних решења погрешно и непотпуно утврдио чињенично стање“... јер није узео у обзир нове чињенице и околности које су се у међувремену појавиле, тј. правноснажне и извршне судске пресуде и поравнања којима је утврђено право власништва других лица, на привремено одузетим непокретностима обухваћеним побијаним решењима. Бранилац сматра да су наведена лица на основу судских одлука потврдила своју савесност као купаца поменутих непокретности, али и савесност окривљеног као продавца, због чега је према ставу браниоца, неприхватљив закључак суда да су исходоване судске пресуде и поравнања усмерене на умањење имовине окривљеног.

Изнетим наводима, иако бранилац окривљеног формално истиче повреду закона из члана 441. став 3. ЗКП, по налажењу овог суда, исти суштински оспорава оцену доказа и утврђено чињенично стање у побијаним решењима.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног Миће Николића, оценио као недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци решења.

**Записничар-саветник
Марина Пандуровић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

**Председник већа-судија
Бата Цветковић, с.р,**